

KTO MI POMOŻE?

ANNA GŁADYSIAK-KALINOWSKA
BARBARA MARKIEWICZ
ELŻBIETA OSUCH

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Kto mi pomoże?

Cele

Cel ogólny:

Wyrobienie świadomości, że w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia mamy do kogo zwrócić się o pomoc. Rozwijanie nawyków i zachowań prowadzących do samodzielności, dbania o zdrowie oraz bezpieczeństwo własne i innych.

Cele operacyjne

Dziecko:

- wie, kto może pomóc w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia,
- zna numery alarmowe – potrafi je powiedzieć po polsku i angielsku,
- rozpoznaje cyfry od zera do dziewięciu i układa z nich liczbę trzycyfrową będącą alarmowym numerem telefonu,
- dzieli na sylaby nazwy służb ratunkowych, podaje liczbę sylab,
- układa i opowiada historyjkę obrazkową składającą się z trzech, czterech części,
- odnajduje sześć różnic pomiędzy obrazkami,
- rozróżnia podstawowe figury geometryczne i segreguje przedmioty ze względu na kształt,
- odczytuje instrukcję przedstawioną w formie obrazkowej,
- współpracuje z kolegą/koleżanką,
- potrafi wykorzystać kamerę/telefon do dokumentowania przebiegu zajęć,
- nazywa emocje towarzyszące mu podczas pracy.

Metody/Techniki/Formy pracy:

Rozmowa problemowa, sytuacyjna, zajęcia praktyczne, praca zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

Duże ilustracje przedstawiające sytuacje niebezpieczne, film „Numery alarmowe dla dzieci” (www.youtube.com/watch?v=kzMubL2dHAK), duże cyfry, historyjka obrazkowa bez zakończenia, kartki z obrazkami różniącymi się szczegółami, znaki drogowe w kształcie koła, kwadratu, prostokąta, instrumenty muzyczne, klocki, modele samochodów ratowniczych, instrukcje PECS.

Zastosowanie narzędzi ICT:

Kamery/telefony komórkowe, odtwarzacz DVD/ komputer z rzutnikiem.

Opis przebiegu zajęć:

1. Oglądanie ilustracji z wypadku – rozmowa o tym, co zrobić, kiedy uczestniczymy lub jesteśmy świadkami sytuacji zagrażającej zdrowiu lub życiu naszemu lub innych.

2. Oglądanie filmu „Numery alarmowe dla dzieci”. Rozmowa na temat filmu. Składanie z cyfr numerów alarmowych. Dzielenie na sylaby nazw służb ratunkowych i przeliczanie ich. Dzieci wybierają kartonik - jeden z czterech numerów ratunkowych: 999, 998, 997, 112, w ten sposób zostają przydzielone do grup zadaniowych:

- grupa ratowników medycznych – dzieci w parach układają trzy, czteroelementową historyjkę obrazkową dotyczącą wypadku, wybierają odpowiednie cyfry i układają numer alarmowy na pogotowie ratunkowe.
- grupa strażaków – dzieci w parach odszukują sześć różnic pomiędzy ilustracjami pożaru, wybierają cyfry i układają numer alarmowy do straży.
- grupa policjantów – dzieci segregują znaki drogowe: informacyjne, nakazu, zakazu, ostrzegawcze, wybierają cyfry i układają numer alarmowy na policję.
- grupa ratunkowa – dzieci nagrywają zgłoszenie do służb ratowniczych – informacja o wypadku drogowym, wybierają cyfry i układają numer alarmowy 112.

3. Zabawa ruchowa: samochody jeżdżą po sali przedszkolnej, na dźwięk syreny wszystkie zjeżdżają na lewo lub prawo, aby umożliwić przejazd pojazdu uprzywilejowanego.

4. Podsumowanie zajęć: Praca policjanta/strażaka/ratownika medycznego jest ważna, bo...

5. Ewaluacja: dzieci przyklejają uśmiechniętą buźkę przy tej bazie, którą chcą odwiedzić w dalszej części dnia, podczas zabaw dowolnych.

Komentarz metodyczny

Scenariusz przewidziany jest dla grupy dzieci pięcioletnich. Cała grupa została podzielona na zespoły-bazy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci. Stworzone warunki umożliwiają dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi nie czuć się ani „wyróżnionymi” ani inaczej traktowanymi, dlatego we wszystkich bazach są takie same warunki, taki sam sprzęt i przyrządy. Jest to celowe, aby każde dziecko miało możliwość podjęcia współpracy z rówieśnikami na „równych prawach”. Przygotowane środki dydaktyczne uatrakcyjniają zajęcia i są motywatorem do efektywnego działania. Dzieci przynależne do danej bazy, wykonują zadanie, które zawiera polecenie graficzne, sformułowane za pomocą PECS-ów. Ważne jest to, że dzieci kolejny rok są wdrażane do odczytywania instrukcji zapisanej w formie graficznej. Ta umiejętność jest przez nie doskonalona podczas wszystkich zajęć.

Scenariusz przewidziany jest do realizacji w ciągu czterech dni (cztery razy 25 minut), tak aby wszystkie dzieci mogły podjąć działania w każdej bazie i mogły o tym decydować samodzielnie – np. kiedy i ile czasu potrzebują. Ilość celów szczegółowych jest wynikiem realizacji przydzielonych zadań w bazach właśnie przez czworo kolejnych zajęć.

Aby dzieci nie odczuły jednak znudzenia, w kolejnych dniach, w części wprowadzającej wykorzystujemy: film „Na ratunek”, piosenkę „Przepisy ruchu drogowego”, zagadki, puzzle, ilustracje samochodów służb ratowniczych.